

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

VII. A Conciliis universalibus Africæ non licebat appellare ad transmarina
judicia, neque etiam à provincialibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15617

commoda quæ inde sequi possent, tum appellatio Presbyteri aut Clerici judicari debet in Concilio generali Africæ. Exempli causa, si lis moveatur circa caput aliquod nondum satis perspicue explicatum in canonicis. Si is adversus quem accusatio instituta est, vir sit tali dignitate præditus, ut si iudicium ejus fieret in provinciis, timendum foret ne tumultus in eis excitarentur. Vel si ob illud iudicium oriretur conflictio jurisdictionis; quemadmodum accidit in causa Apiarij Presbyteri. Aut tandem ob aliquam aliam causam similem. Tunc enim, ut dixi, appellatio Presbyteri aut Clerici iudicanda est in Concilio generali Africæ. At si tantum agatur de executione canonum, de quorum sententia dubitari non possit circa negotium noviter emergens, tum appellatio terminanda est in unaquaque provincia, neque licet à Concilio provinciali provocare ad universale. Secundum illam regulam legimus appellationem Palladij laici, qui à Triflerio Episcopo suo excommunicatus fuerat, itemque appellationem Exuperantij Presbyteri, cui interdictum erat functionibus suis, ob gravitatem earum fuisse iudicatas in Concilio Taurinensi ex diversis provinciis congregato.

VII. Iudicia verò quæ in Conciliis illis universalibus Africæ fiebant, vel etiam in synodis provincialibus, propter causas quæ communes erant, suprema prorsus erant, nec ab eis ad transmarina iudicia, id est, Romam, appellare licebat. Ad transmarina autem qui putaverit appellandum, à nullo intra Africam in communionem recipiatur. Adeo certa & inviolabilis erat apud Africanos hæc regula, quoad Presbyteros & reliquos è clero, ut ad Celestinum Papam scribere non dubitent: *Presbyterorum quoque & sequentium Clericorum improba refugia, sicut te dignum est, repellat sanctitas tua: quia & nulla patrum definitione hoc Ecclesia derogatum est Africane.* Nihilominus, quoad appellationes Episcoporum, Zozimus Papa ejusque successores contendunt apud sedem apostolicam iudicandum esse an appellatio admitti debeat. Quod si iusta fuisse appellandi causa videretur, ad Episcopum Romanum pertinere jus statuendi ut ea retractetur in provincia. Verum id accuratè expendimus in dissertatione de iudiciis canonicis Episcoporum.

Præterea, Concilia universalia Africæ condebant canones, qui in auctoritatem recepti sunt in Ecclesia universali.

CAPVT XXI.

Synopsis.

I. Concilia generalia Galliarum similia prorsus erant Conciliis Africanis. Major synodus in canone Antiocheno. Conciliorum Gallicanorum auctoritas explicatur. Verba Hilari Papæ referuntur.

II. Recessit Hilarius ab institutis majorum, confirmans celebrationem Conciliorum ex diversis provinciis.

III. Iubet autem ut per annos singulos Concilium generale celebretur. Eò alludit Synodus Agathensis. Genuinus sensus Synodi Matisconensis secunda indicatur.

IV. Iubet postremò Hilarius ut regula quæ in his Conciliis promulgabuntur, sint iuxta Canonum definitiones. Idem præsentitur Concilia Galliana.

V. Inducuntur canones ad quos alludit Hilarius. De collectione Canonum Dionysij Exigui. Liber Canonum vocatur à Gregorio Turonensi.

VI. Canones novi secundum auctoritatis gradum obtinebant post antiquos. Probat ex Augustino & Agobardo.

VII. De Collectione canonum Gallicanorum. Vini legis obtinebant in Hispania.

I. **C**ONCILIA generalia Galliarum eodem nomine nuncupabantur quò Concilia universalia Africæ, ejusdemque erant auctoritatis. Nam in secunda synodo Matisconensi, quæ de hujuscemodi Conciliis loquitur, legimus *generale Concilium & universale*, in Turonensi verò, quæ anno DLXVII. congregata est, *major synodus*. Quod imitatum est ex canone XII. Concilij Antiocheni, quod majorem synodum vocat eam quæ extraordinaria erat, convocata nimirum ab Imperatoribus ad iudicandas appellationes eorum qui à iudiciis synodi provincialis provocaverant. Concilia isthæc generalia Galliarum condere poterant canones & causas judicare. Canones pro libito condere poterant, modò contrarij non essent canonicis Conciliorum generalium, & definitivo iudicio terminare omnes causas ecclesiasticas quæ synodis provincialibus visa essent difficiles. Quòd si generali Concilio tanta esse videretur difficultas ut solvi non possèt, consulenda erat sedes apostolica. Ea est sententia Hilari Papæ in epistola scripta anno CDLXII. ad Episcopos quinque provinciarum Galliarum, Viennensis videlicet, Lugdunensis, utriusque Narbonensis, & Alpium Penninarum: cui præiverat Innocentius primus ad Victricium Episcopum Rothomagensem similia Hilario scribens de auctoritate synodorum provincialium, & majores causas ad apostolicam sedem referendas esse. *Vt si quid usquam, inquit Hilarius, vel in ordinandis Episcopis vel Presbyteris aut cujuslibet*

Concil. Matiscon. c. 9 & 10.